

Més sobre la inclusió

En el nostre comentari d'ahir indicàvem, com a verbs per a expressar la inclusió, incloure, enclore, abraçar, comprendre, contenir, etc. i potser caldria afegir-hi algú. On aclariment sobre l'ús dels dos primers, incloure i enclore, que a causa de llur similitud algú tendeix a fer servir indistintament, sense aturar-se prou a considerar-ne els adequats casos d'aplicació de cadascun. És possible que en algun context determinat incloure i enclore puguin ésser intercanviables, però enclore té, certament, una aplicació més restringida que no pas incloure. Amb un subjecte de designació personal (o designant una cosa animada) els significats de incloure i enclore no són pas equivalents. En una frase com ara El comptable va incloure aquella partida al balanç, no fóra pas possible de substituir incloure per enclore, que significa, en aquesta circumstància, «fer que una cosa resti agafada per dues coses que tendeixen a tocar-se». Com a exemple, podríem adduir aquell passatge esborrador de la novel·la Solitud, de Víctor Català, en què el pastor explica com va perdre la seva muller: Un cavall enganxat al carro, aturat sota el portal, va arrencar en el moment que ella passava i la va enclore entre el botó de la roda i el muntant de la porta. És significant «contenir o comprendre (una cosa una altra de més petita)» que incloure i enclore podríem, potser, ésser intercanviables, encara que en aquest cas enclore significava més aviat «implicar»: Aquest fet encloïa una lliçó molt severa.

Un altre dubte, el suscita l'ús de l'adverbi inclusivament. Dit ben curt: no sempre se sap la nostra forma equivalent a la del castellà «inclusive». És inclusivament. Per exemple: Farem vacances del dia 1 al dia 15 inclusivament.

ALBERT JANE